

Rosa 'Fairy Queen' ^{PBR}

róża 'Fairy Queen'

Grupa Polyantha & Climbing Polyantha

nazwa handlowa: Rosa FAIRY QUEEN nazwa hodowlana: Rosa 'Sperien' Synonim łaciński: Rosa 'Sperien'

Urocza róża wielokwiatowa (R. polyantha) o wielostronnym zastosowaniu. Sport znanej odmiany 'The Fairy' różniący się od niej barwą kwiatów. Fairy Queen, baśniowa wróżka, czarodziejka, to postać wywodząca się angielskiego folkloru, w literaturze przyjmująca imię Titania lub Mab. W irlandzkiej kulturze zwana Oonagh, żona króla Finvarra, panujących w mitycznym królestwie Daoine Sidhe. W balladach północnej Anglii i Szkocji odpowiada postaci Queen of Elphame (Elf-hame). Krzewy najczęściej niezbyt duże, gęste, do 0,5-0,6 m, ale w korzystnych warunkach dorastające nawet do 1,0 m. Pędy zielone, sztywne, proste, rozkładające się na boki, rozgałęzione. Liście drobne, błyszczące, soczysto zielone, gęsto pokrywające pędy i długo utrzymujące się na krzewach jesienią, aż do większych mrozów. Kwiaty intensywnie ciemnoamarantowe, małe, o średnicy 3-4 cm, półpełne do pełnych, o luźno ułożonych zgrabnych płatkach z falistym wcięciem, o słabym zapachu, zebrane w bardzo duże kwiatostany, liczące nawet po kilkadziesiąt sztuk. W pełni kwitnienia pokrywają obficie cały krzew. Nowe kwiatostany z mnóstwem pąków wyrastają tuż pod przekwitającymi. Można ich nie usuwać, jednak przycięcie przekwitłych kwiatostanów pozytywnie wpływa na estetykę krzewów. Kwitnienie rozpoczyna się w drugiej połowie czerwca i powtarza do późnej jesieni. Krzewy rosnące na własnych korzeniach nie wymagają usuwania odrastających podkładek. Na zimę powinny być zabezpieczone kopczykiem lub grubo ściółkowane. Coroczne cięcie krzewów na wiosnę nie jest konieczne, jednak, kiedy pędy przemarzną, należy je przyciąć do zdrowego miejsca. Tolerancja na choroby jest przeciętna, krzewy rosną raczej zdrowo. Mogą być sadzone w parkach i ogrodach, na dużych powierzchniach, wśród bylin, krzewów liściastych i iglastych. Mogą być stosowane jako roślina okrywowa i rabatowa, na obwódki, pod ogrodzeniami, w ogródkach skalnych, przy grobach, w pojemnikach i w formie piennej. Do sadzenia pojedynczo i w małych grupach. Przeciętnie sadi się

9-12 szt./m² lub co ok. 40 cm.

autorzy opisu tekstowego: Marta Monder; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: 1995; odkrywca, hodowca (selekcjoner): R.A. Vurens Holandia
grupa roślin	róże
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pełne półpełne kwiatostan
barwa kwiatów	czerwone różowe
pora kwitnienia	czerwiec lipiec sierpień wrzesień październik
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	ładne jesienne zabarwienie ozdobne z kwiatów roślina kolczasta lub ciernista

	ogrody przydomowe
	parki
	zieleń publiczna
	roślina okrywowa
	ogrody skalne
zastosowanie	rabaty
	pojemniki, balkony, tarasy
	kwiaty cięte
	suche bukiety
	w grupach
	soliter (pojedynczo)
strefa	6a

autorzy opisu tabelarycznego: Marta Monder; , Związek Szkółkarzy Polskich;

